nieuws

Engelse moeders krijgen niet langer Vlaamse rozen

nieuws

Power Roses in Kalmthout, de op één na grootste snij- rozenkweker in ons land, kweekte roze rozen waar de Britten dol op zijn. Miljoenen stuks per jaar gingen naar onze buren over de plas. Maar de brexit gooide roet in het eten. “Op 29 maart 2019 zou het land uit de Europese Unie stappen. Dat was twee dagen voor de Britse Moederdag, veruit de belangrijkste dag voor ons in het VK. En dat hebben we gevoeld”, vertelt eigenaar Jan Philippo aan de krant De Tijd. Hij moest het roer helemaal omgooien.

31 JANUARI 2020 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:53

Power Roses in Kalmthout, de op één na grootste snij- rozenkweker in ons land, kweekte roze rozen waar de Britten dol op zijn. Miljoenen stuks per jaar gingen naar onze buren over de plas. Maar de brexit gooide roet in het eten. “Op 29 maart 2019 zou het land uit de Europese Unie stappen. Dat was twee dagen voor de Britse Moederdag, veruit de belangrijkste dag voor ons in het VK. En dat hebben we gevoeld”, vertelt eigenaar Jan Philippo aan de krant De Tijd. Hij moest het roer helemaal omgooien.

Jan Philippo, de eigenaar van de rozenkwekerij Power Roses, zet met de rozenkweek een familietraditie voort, die zijn vader meer dan een halve eeuw geleden begon. Een serre van 3 hectare staat volgepropt met rozen, zover het oog reikt. Zowat 6 miljoen rozen gaan hier jaarlijks buiten. In pakjes van 20, machinaal gesorteerd per kleur, lengte en rijpheid en verpakt in plastic wikkels. Tot twee jaar geleden stonden hier alleen rozen van het type Aqua, een roze roos die heel populair is bij de Britse bevolking. “Elk land heeft zo zijn smaak”, weet Jan. “Flashy kleuren in Duitsland en het oostblok, een beetje van alles in België en roze in het Verenigd Koninkrijk.”

De rozen van Kalmthout vonden via de Nederlandse veiling hun weg naar het VK. Tot het doembeeld van de brexit opdook en grote onzekerheid bracht. De focus van Power Roses op één roos - om zo waar mogelijk te automatiseren - draaide verkeerd uit. De Britse pond zakte in elkaar, net als de prijzen voor de bloemen. “Dan besef je dat het er niet goed uitziet en je iets moet doen”, zegt Jan. Er gewoon mee stoppen en de serres afbreken was een optie. “Twee jaar geleden was het bijna gebeurd.” Jan had de beslissing al min of meer genomen, maar toen de gasprijs en de energiefactuur begonnen te dalen, haalde hij zijn reken- machine opnieuw boven en zette hij door.

“Ik was nog maar 50 en zou iets anders moeten doen, maar wat?”, zegt hij. Verder doen zoals vroeger was geen optie. “De onzekerheid over de brexit was nog te groot. Zakte het pond nog verder? Kwamen er invoertaksen op onze rozen? Er waren zo veel vragen waar je geen duidelijk antwoord op had.” Hij gooide het over een andere boeg. De energie-installatie kreeg een upgrade en de serres werden grotendeels heraangeplant met een twintigtal variëteiten voor de Belgische en Noord-Franse markt. Dat was een zware investering van een paar miljoen euro. En het duurde even voor de productie van de jonge planten op gang kwam, waardoor de inkomsten terugvielen.

Eén hectare van de serre is nog voorzien voor de Aqua-roos, die de familie Philippo sinds jaar en dag kweekt. Over de overige twee hectare staan bordjes verspreid met daarop namen als Zodiac, Madam Guyla, London Eye, Victorian Peach en Adore Avalanche. Die

rozen in alle kleuren en bloementypes komen vooral via de Brusselse veiling bij de winkeliers terecht. De nieuwe strategische richting is dus uitgezet, maar wierp nog geen vruchten af. Het was vorig jaar opnieuw schrapen om uit de kosten te komen. De gele hesjes in Frankrijk en de hete zomer in België hielpen niet. “Als het 30 graden is, koop je geen snijbloemen voor op je kast of salontafel, maar zit je buiten op een terras.”
Het is voor kwekers bikkelen om overeind te blijven. Naast de brexit zijn er nog bekommernissen. Power Roses is de op een na grootste snijrozenkweker in België, maar ook een van de weinige. Na de energiecrisis van 2003 kwam er een grote schifting. De rozenserres verwarmen werd onbetaalbaar. Tegelijk werken Kenia en Ethiopië zich op als de rozenlanden bij uitstek, dankzij de zon, beperkte energiekosten en goedkope arbeidskrachten. Elke hectare die hier verdween, kwam er in Afrika bij. “Bijna alle rozen die je op Valentijnsdag of Moederdag in de supermarkt vindt, komen van daar”, weet Jan.
In Nederland daalde het rozenareaal van 1.000 naar 200 hectare en ook in België vielen de kwekers een voor een af. Wie niet kon investeren in warmtekrachtkoppeling (wkk) viel uit de boot. Die technologie laat toe stroom te produceren met gas, die tegen betaling op het net kan gezet worden en waarvan de warmte gebruikt kan worden om de serres op temperatuur te houden. Power Roses blijft overeind dankzij zijn wkk-installatie. “De verkoop van elektriciteit via het net brengt meer op dan de rozenverkoop”, klinkt het. “We hebben twee slechte jaren gehad. Onze nieuwe rozenplanten gaan gemiddeld vijf jaar mee. We hebben dus nog drie jaar om het recht te trekken. Dan moeten we opnieuw beslissen of we investeren en voortdoen. Het is een mooie stiel en het zou zonde zijn de kwekerij te sluiten. Maar je moet er toch ook wat aan verdienen.”

Bron: De Tijd

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact
M • info@vilt.be

Volg ons op:
screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen
Crafted by Brigada